

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej, na posiedzeniu bez udziału stron 24 lutego 2026 r., w związku z oświadczeniem Prokuratora Regionalnego we Wrocławiu Piotra Wójtowicza z 30 stycznia 2026 r. o cofnięciu wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Okręgowego w [...] X. Y.,

postanowił:

na podstawie art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k. w związku z art. 128 ustawy z 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych umorzyć postępowanie o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej X. Y. sędziego Sądu Okręgowego w [...], za to, że:

I. w okresie od lipca 2018 roku do października 2018 roku w W. i innych miejscach na terenie kraju, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, kierowanej przez X1. Y1., w skład której wchodziłi poza nim, X2. Y2., X3. Y3., X4. Y4. i X5. Y5. oraz inne w tej chwili nieustalone osoby, prowadzącej działania przeciwko sędziom, przede wszystkim skupionym w S., z wykorzystaniem sprawowanych funkcji i zajmowanych stanowisk w wymiarze sprawiedliwości, mającą na celu popełnianie przestępstw związanych z nieuprawnionym przetwarzaniem danych osobowych sędziów zawartych w różnego rodzaju dokumentach służbowych, ujawnianiem osobom nieuprawnionym informacji uzyskanych w toku wykonywania czynności służbowych, w tym przekazywanie ich dziennikarzom w celu ich publikacji, ujawnianiem tych dokumentów i informacji na portalach społecznościowych oraz publikowaniem treści

znieważających oraz znieślawiających sędziów sądów powszechnych, mających także postać podżegania i pomocnictwa do takich działań innych osób korzystających z mediów społecznościowych, a także przekraczaniem przysługujących uprawnień w tym zakresie, w tym podejmowanie zabiegów zmierzających do inicjowania postępowań dyscyplinarnych, co miało na celu zdyskredytowanie sędziów w opinii publicznej, wywołanie u nich poczucia obawy, a tym samym zniechęcenie do prowadzonej przez nich krytyki reform wymiaru sprawiedliwości, to jest o czyn z art 258 § 1 k.k.;

II. w okresie od 25 lipca 2018 roku do 29 lipca 2018 roku w W. w siedzibie Ministerstwa Sprawiedliwości, działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc osobą nieuprawnioną, po otrzymaniu od podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości - X1. Y1., będącego w jego posiadaniu w związku z wykonywaniem czynności służbowych, zbioru dokumentów osobowych prowadzonego w Ministerstwie Sprawiedliwości, tzw. „zielonej teczki” sędziego X6. Y6., mając świadomość, że X1. Y1. - funkcjonariusz publiczny przekazał mu ten zbiór dokumentów ujawniając go osobie nieuprawnionej, zapoznał się z informacjami zawartymi w wymienionych wyżej dokumentach, przetwarzając jednocześnie dane osobowe tego sędziego, choć ich przetwarzanie było niedopuszczalne w ten sposób, że w dniu 29 lipca 2018 r. przesłał X2. Y2., na adres jej prywatnej poczty, z adresu swojej prywatnej poczty elektronicznej [...], wiadomość zawierającą zdjęcia uchwały Sądu Dyscyplinarnego w [...] z dnia 22.02.2000 r. dotyczącej sędziów X7. Y7., X8. Y8. i X6. Y6., w treści której znajdowało się szereg informacji w zakresie danych osobowych dotyczących imion i nazwisk w/wym. sędziów oraz imion i nazwisk oskarżonych J. W., K. D., R. J., A. S., T. M., J. R., A1. S1. i A2. S2. oraz tego samego dnia przetwarzał dane osobowe sędziego X6. Y6., choć ich przetwarzanie było niedopuszczalne, poprzez przesłanie X2. Y2., na adres jej prywatnej poczty, z adresu swojej

prywatnej poczty elektronicznej [...], trzech wiadomości zawierających osiem zdjęć ośmiu stron odpisu wyroku Wyższego Sądu Dyscyplinarnego [...] z dnia 5.06.2001 r., sygn. [...] wraz z uzasadnieniem, a także dwukrotnie, dziewięć stron odpisu wyroku Sądu Dyscyplinarnego [...] z dnia 15.01.2001 r. sygn. [...] wraz z uzasadnieniem, zdjęcie uchwały Sądu Dyscyplinarnego [...] z dnia 22.02.2000 r. z szeregiem informacji w zakresie danych osobowych dotyczących imienia i nazwiska wymienionego sędziego oraz podobnych, odnoszących się do oskarżonych: J. R., A1. S1., A2. S2., F. R., Z. D., P. G., W. B., przy czym nie był uprawniony do przetwarzania danych osobowych w powyższy sposób, czym działał na szkodę wyżej wymienionych pokrzywdzonych, to jest o czyn z art. 266 § 2 k.k. w zw. z art. 21 § 2 k.k. i art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.;

III. w okresie od 30 lipca 2018 roku do 1 sierpnia 2018 roku w W. oraz innych miejscach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt I, wspólnie i w porozumieniu z X2. Y2., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc osobą nieuprawnioną, po otrzymaniu w dniu 30 lipca 2018 r. na swój prywatny adres poczty elektronicznej od podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości X1. Y1., będących w jego posiadaniu w związku z wykonywaniem czynności służbowych, dokumentów w postaci: pisma Wiceprezesa Sądu Apelacyjnego [...] z dnia 25.07.2018 r. skierowanego do Dyrektora Departamentu Kadr i Organizacji - Sądów Powszechnych i Wojskowych Ministerstwa Sprawiedliwości wraz z załączonymi do niego protokołami: posiedzenia Kolegium Sądu Apelacyjnego [...] z dnia 18.06.2018r., posiedzeń Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji [...] z dni 25 i 26.06.2018 r. z listami obecności i wykazami kandydatów do zaopiniowania oraz kopiami dokumentów przekazanymi przez Prezesów Sądów Okręgowych [...] oraz [...] z ich

akceptacją ocen kandydatów na stanowiska sędziowskie, w dniu 31 lipca 2018 r., mając świadomość, że X1. Y1. - funkcjonariusz publiczny przekazał mu te dokumenty ujawniając je osobie nie uprawnionej, zapoznał się z informacjami w nich zawartymi, przetwarzając jednocześnie dane osobowe sędziów, choć ich przetwarzanie było niedopuszczalne w ten sposób, że na ich podstawie sporządził opracowanie zatytułowane „Sąd Apelacyjny [...]”, a następnie przesłał je pocztą elektroniczną X2. Y2. wiedząc, że zostanie ono, wraz z pozostałymi wymienionymi dokumentami przekazanymi przez X1. Y1., udostępnione przez nią dziennikarzom, przy czym nie był uprawniony do przetwarzania danych osobowych powyższy sposób, czym działał na szkodę X9. Y9., X10. Y10., X11. Y11., X12. Y12., X13. Y13., X14. Y14. i X15. Y15., tj. o czyn z art. 266 § 2 k.k. w zw. z art. 21 § 2 k.k. i art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

UZASADNIENIE

Pismem z 30 stycznia 2026 r. Prokurator Regionalny we Wrocławiu Piotr Wójtowicz oświadczył, że *„cofa wniosek o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej X. Y. sędziego Sądu Okręgowego w [...], złożony w Sądzie Najwyższym w dniu 28 czerwca 2024 r., w której to sprawie postępowanie toczy się pod sygn. I ZI 39/24”*.

W uzasadnieniu wskazano, że Prokuratura Regionalna we Wrocławiu prowadzi śledztwo sygn. [...] przeciwko X3. Y3. i X2. Y2. podejrzanym o czyny z art. 258 § 1 k.k. oraz art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych i inne.

W toku powyższego postępowania 28 czerwca 2024 r. wniesiony został do Sądu Najwyższego – Izby Odpowiedzialności Zawodowej, wniosek o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej X. Y., sędziego Sądu Okręgowego w [...]

Prokurator Regionalny we Wrocławiu Piotr Wójtowicz zaznaczył, że w toku postępowania immunitetowego sędziego X. Y. złożył trzy obszernie wnioski dowodowe, zawierające skierowane do Sądu Najwyższego żądanie przeprowadzenia wskazanych tam licznych dowodów, m. in. przesłuchania świadków, oględzin dokumentów oraz oględzin dokumentacji elektronicznej.

Podkreślono, że zawnioskowane przez sędziego dowody mają charakter nowy i nie były przeprowadzane we wcześniejszym toku postępowania przygotowawczego, gdyż Prokuratura nie dysponowała informacjami o ich istnieniu. Jedynie w określonym zakresie dowody były przeprowadzane z akt Prokuratury Regionalnej w K. o sygn. [...] (późniejsza sygn. [...] Sądu Rejonowego w O.), jednakże nie było możliwości wcześniej zapoznać się z dowodami zgromadzonymi w postępowaniu sądowym, gdyż zarówno proces przed pierwszą, jak i drugą instancją, toczył się z wyłączeniem jawności.

Prokurator Regionalny we Wrocławiu Piotr Wójtowicz wskazał, że czynności procesowe w przedmiocie przeprowadzenia zawnioskowanych dowodów cały czas trwają, jednakże są one czasochłonne, gdyż dotyczą m. in. oględzin znacznej ilości przekazanych przez sędziego danych elektronicznych, w tym plików głosowych z zarejestrowanych przez niego rozmów telefonicznych.

Prokurator Regionalny we Wrocławiu Piotr Wójtowicz podkreślił, że *„mając na uwadze charakter postępowania immunitetowego nie jest wskazane by przez wnioski sędziego zmieniło się ono w quasi-postępowanie przygotowawcze, w którym Sąd Najwyższy przeprowadzałby dowody, które winny zostać przeprowadzone w śledztwie. Uzyskane do tej pory informacje wskazują na fakt, iż dowody zawnioskowane przez sędziego X. Y. mogą mieć istotne znaczenie dla oceny tylko jego zachowania w świetle treści wniosku o uchylenie mu immunitetu i nie wpływają na ocenę zachowania osób objętych innymi wnioskami – X1. Y1., X5. Y5., X4. Y4. i X16. Y16.”* (k. 420-421).

W odpowiedzi na zarządzenie Sądu Najwyższego z 12 lutego 2026 r., pismem z 18 lutego 2026 r., pełnomocnik sędziego X. Y. – adw. R. B., oświadczył, że sędzia X. Y. wyraża zgodę na cofnięcie przez Prokuratora Regionalnego we Wrocławiu wniosku o zezwolenie na pociągnięcie go do odpowiedzialności karnej, złożonego w Sądzie Najwyższym 28 czerwca 2024 r., w której to sprawie

postępowanie toczy się pod sygn. akt I ZI 39/24. Adw. R. B. dodał, że oświadczenie to składa także w uzgodnieniu z obrońcą sędzią Sądu Najwyższego X17. Y17. (k. 428).

Pismem z 21 lutego 2026 r. sędzia X. Y. potwierdził zgodę na cofnięcie przez Prokuratora Regionalnego we Wrocławiu Piotra Wójtowicza wniosku z 28 czerwca 2024 r. o zezwolenie na pociągnięcie go do odpowiedzialności karnej (k. 430).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Prokurator Regionalny we Wrocławiu Piotr Wójtowicz, działając jako strona postępowania, cofnął wniosek o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej X. Y. sędziego Sądu Okręgowego w [...], złożony w Sądzie Najwyższym 28 czerwca 2024 r., sygn. akt I ZI 39/24.

Oświadczenia woli uczestników procesu mogą być cofnięte do czasu ich załatwienia, o ile ustawa nie stanowi inaczej lub nie występują okoliczności uniemożliwiające odwołanie czynności.

Cofnięcie wniosku wiąże Sąd Najwyższy i kończy postępowanie w tej sprawie.

Bez wniosku oskarżyciela publicznego nie może toczyć się postępowanie o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej (art. 80 ust. 2a ustawy z 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych).

Prokuratorowi przysługuje prawo cofnięcia aktu oskarżenia w określonym czasie (art. 14 k.p.k., art. 64 ustawy Prawo o prokuraturze). Takie uprawnienie przysługuje też oskarżycielowi w sprawie o uchylenie immunitetu sędziemu (art. 14 k.p.k. w zw. z art. 128 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych). Brak wniosku oznacza, że nie spełnia się przesłanka formalna postępowania immunitetowego, dlatego postępowanie podlega umorzeniu z mocy art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k. w zw. z art. 128 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych).

Uznać zatem należało, że czynność procesowa strony – oświadczenie o cofnięciu wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej X. Y. sędziego Sądu Okręgowego w [...] jest dopuszczalna i powoduje umorzenie postępowania.

[M. T.]

[r.g.]